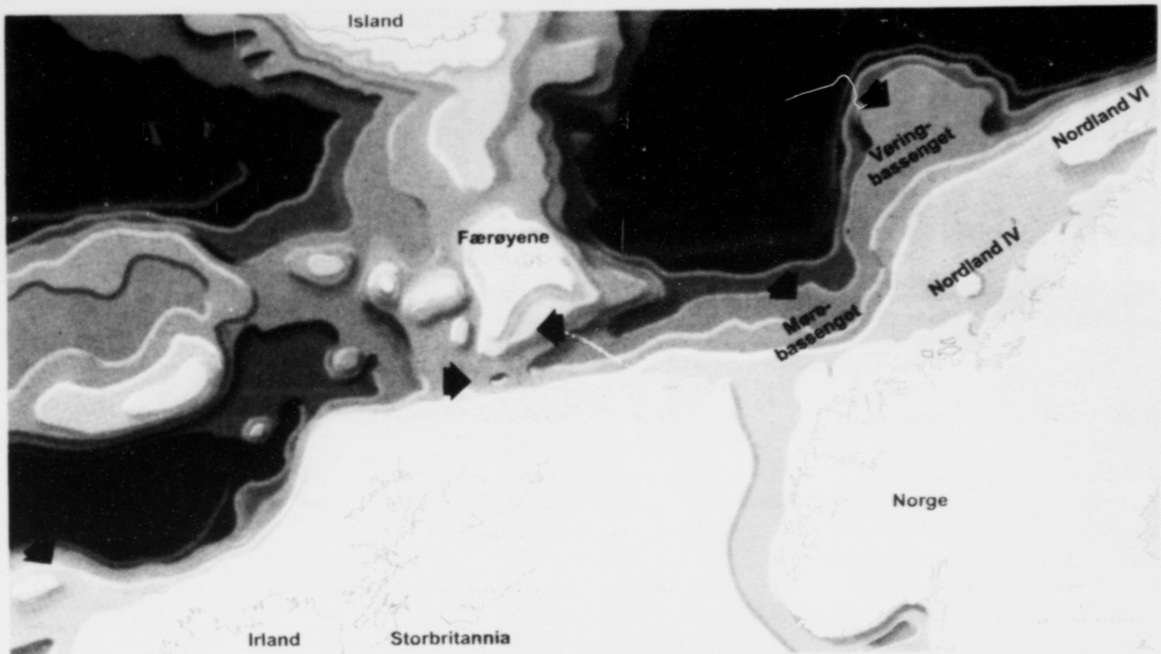

Tað stóra og lítið kannaða "Western Slope" økið, ið røkkur frá Miðnoregi og heilt suður til Írlands. Føroyski landgrunnurin er partur av hesum fyrri oljufølgini sera áhugaverda framtíðar umráði. Pílarir vísa, hvar áhugi er fyrri at leita eftir olju og hvar olja eisini er funnin.

Vøring og Møre, kunnu eisini siga nakað um økið við Føroyar og øvugt.

Kannið lógarkarmin í øðrum londum

Dag Omre heldur, at føroyingar gera rætt í at kanna, hvussu onnur lond hava bygt upp og ment sína oljuvinnu, soleiðis at ein kann kenna teirra ringu og góðu royndir. Men sera umráðandi er, at hvør tjóð orðar sín egna oljupolitik. Hetta merkir m.a., at hon ger ein lógarkarm, sum hóskar til egnaðan tólv og framtíð, mentan ol.

-Tit føroyingar mugu sjálvir finna tykkara politik, tykkara fótast. Eftir at hava tosað við oljuráðleggingarnevnd og landsstyrið havi eg varhugað av, at tit eru kommir væl í gongd. Hetta tekur sjálvandi tíð, men tað er sera umráðandi at finna ein politiskan konsesus, soleiðis at politikurin verður stabilur og ikki broyttur dag frá degi til dags. Oljufølgini skulu jú gera stórar langtíðarfløgur.

Men hví brúka so nógva orku og tíð til at gera lógir ol., tá aðrir eitt nú norðmenn longu hava gjørt hetta arbeiðið? Hví ikki kopiera og umseta norsku lógirnar spyr onkur!

-Tað vildi ikki verið skilgott. Tit mugu gera tykkara egna tankar og so royndir at laga hesar eftir tykkara egna útgangsstøði og mentanarligu síðum.

-Men hvat kunnu vit so læra av norðmonnum upp á gott og ilt?

-Vit hava arbeiði í oljuvinnuni í meira enn 25 ár og hava sjálvandi gjørt okkara royndir. Tá vit byrjaðu hugdu vit eisini at øðrum londum, sum vit hildu kundu hava týðning fyrri just okkara egna lógarkarm. Og her komu vit til ta niðurstøðu, at besti máttin er at tryggja eftir, hvussu ikki bert hvussu eitt land hevur

ment eina oljuvinnu men fleiri.

Eg haldi tit eiga at leggja tykkum eftir at hava samband við fleiri lond og mong feløg og lurta væl eftir teirra ráðum.

Yvirskotið

-Ein hoyrir oftani tikið til, at ein eigur at ansa eftir ikki at selja seg ov biliga til

oljufølgini. Hvussu heldur tú føroyingar eiga at tryggja sær sín part av oljuvirkisnum?

-Tað vil altíð vera ein avvegan. Sjálvandi má ein ikki selja seg ov biliga, men ein eigur at ansa eftir ikki at ræða tey, sum skulu gera fløgurnar, burtur.

Hesum má ein taka hædd fyrri, tá ein gera lógarverkið

og setir upp treytirnar. Neyðugt er at finna eina javnvág í hesum og tað krevur, at ein hevur samband við onnur lond, sum hava verið gjøgnum tað sama.

Dag Omre sigur, at oljuvinnan hevur verið ein sera stór avbjóðing fyrri Noreg. Hann heldur, at oljuvinnurnar hava verið góðar

fyrri Noreg og sigur, at verður olja funnin við Føroyar, so fer hon at hava stóran týðning fyrri alt samfelagið. Her eru sjálvandi nógvir spurningar at taka støðu til og stórar avbjóðingar liggja fyrri framman, men tað trúgvi eg føroyingar fara at klára at taka sær av.

Men tað er ógvuliga avgerandi ikki at ræða oljufølgini við órimuligum treytum, soleiðis at feløgini rýma og ongantið koma aftur. Hinvegin má ein eisini tryggja sær, at staturin fær sín rimuliga part av tí, ið verður framleitt.

Javnvág

Vit spurdu Dag Omre, hvat hevur mest at siga fyrri eitt nýtt oljuland, antin at leggja seg eftir at menna arbeiðspláss í landinum ella at lata oljufølgini sleppa at arbeiða sum tey halda best og so fáa meirinntøkur frá yvirskotinum í krónum í hondina?

-Flestu londini, sum fara undir eina oljuvinnu, vilja sleppa at varðveita og menna arbeiðsplássini á landi, men tá mást tú bara gera tær greitt, at tá áleggur tú eisini oljufølginum serligar treytir, sum kunnu hava eykaútreiðslur við sær. Valdi tú at ganga hin vegin so kundu hesar eykaútreiðslur verið tiknar inn í oljuskatti sum inntøkur til samfelagið, og teimum ráddi tú tá sjálvir yvir. Tað vil altíð vera ein avvegan millum, hvussu nóg tú skal taka inn í skatti og at brúka av pengunum at seta í arbeiðspláss, sum í vanligari kapping kanska vildi verið aðrastaðni.

Dag Omre heldur, at hesir spurningar eru sera avgerandi og eigur ein tí at umrøða teir nágreiniliga við oljufølgini.

Høvuðsspurningurin er at finna ta bestu javnvágina. Ein eigur so ikki at útvega arbeiðspláss fyrri einhvønn pris.

Alment oljufelag -Hvat kunnu føroyingar læra av norsku royndunum við einum almennum oljufelag?

-Eitt alment oljufelag hevur sínar positivu síður. Eitt alment oljufelag hevur sínar positivu síður. Tað hevur eisini eydnast at fáa eitt gott samarbeiði millum Statoil og oljuyndugleikarnar øðrumegin og so hini oljufølgini hinumegin. Men nógva lond hava sera ringar royndir við almennum oljufølgum. Dømi eru um, at statslig oljufeløg eru vordin ein statur í statinum og stýra stóran part av búskapinum. So føroyingar eiga at hugsa seg væl um. Eg haldi tað er rætt av føroyingum at byrja varliga og í tí smáa, um ein ynskir sitt egna almenna oljufelag. Tað gekk drúgv tíð eftir at tosað varð um eina oljuvinnu í Noregi, at eitt alment oljufelag kom upp á tal.

Vit spurdu Dag Omre, um hann heldur olja er í føroysku undirgrundini!

-Eg eri føddur optimistur. Tí svari eg ja. Leggja tit nú víðurskiptini væl til rættis, so verður eitt leitingarvirksemi, og úrslitið verður, at tit fara at finna olju.

Men lat meg endurtaka tað, at tað er sera umráðandi, at oljufølgini fáa eina kenslu av, at treytirnar tit seta teimum eru rimuligar, soleiðis at tey harvið verða hugað at vága tær stóru upphæddirnar, ið skulu brúkast í einum nýggjum og ókendum øki.

Dag Omre sigur at enda, at tað hevur eisini stóran týðning fyrri føroyingar at fáa avgreitt marknatrætuna við bretar.

-Tað er altíð gott við greiðum mörkum. Ein kann sjálvandi liva við óvissu um markid, men nógvir fyrirmunir eru við at hava heilt greitt mark til grannarnar.

jan

Føroyingar mugu gera av í hvønn mun tit vilja hava útviklingin at ganga tann vegin, at arbeiðspláss verður í landi av oljunni ella tit lata oljufølgini gera tað tey halda er best lönandi. Spurningurin er eisini um føroyska samfelagið kann fáa mest burtur úr oljunni við ikki at krevja arbeiðspláss í landi fyrri einhvønn pris sigur Dag Omre.